

ת"פ 1169/09 - מדינת ישראל נגד משה בקר

בית משפט השלום בקריה גת - בשבתו בביבמ"ש אשקלון

ת"פ 1169-09-11 מדינת ישראל נ' בקר
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת נועה חקלאי
מאשינה מדינת ישראל
נגד משה בקר
נאשם

החלטה

בפני בקשה הנאשם להתייר לו לחזור בו מהodiumו בהתאם לסעיף 153(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), תשמ"ב-1982.

רקע

1. נגד הנאשם הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירות מיום 14.1.28 של איומים והטרדה באמצעות מתקן בזק כלפי בת זוגו לשעבר.

2. כתוב האישום הוגש ביום 14.3.12 בתיק 24031-03-14, אך נמחק לאחר שהנאשם לא אותר. כתוב האישום הוגש בשנית בתיק הנוכחי ביום 16.1.9.

3. ביום 16.12.12 התקיים דיון מקדמי ראשון בעניינו של הנאשם, במסגרת יום דין "ሞקד".

במעמד הדיון היה מיוצג על ידי סניגורית מטעם הסניגוריה הציבורית, אשר מונתה לו ביום הדיון, הציגו הצדדים הסדר, במסגרת תוקן כתוב האישום באופן שנמחקה העבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק, הנאשם הודה במסגרת הסדר טיען בעבירה של איומים, הורשע, והופנה לשירות המבחן לקבלת תסaurus.

הצדדים הסכימו כי במידה והתסaurus יהיה חיובי במהות ובמלצות לרבות הליך טיפול כל ויהיה צורך, הפנמה ולKİחת אחריות, התביעה תעתר למסר מותנה בעוד ההגנה תהיה רשאית לעתור לביטול הרשותה.

4. דיון המשך אשר מועדנו נקבע בנוכחות הנאשם נדחה לבקשת שירות המבחן, ומАЗ התקיימו 3 דיונים אליהם הנאשם לא התיצב לאחר שלא אותר. ההלכים הותלו עד שהנאשם אותר והדין חדש ביום 18.6.24.

5. ביום 24.6.18 ביקש בא כוחו הנוכחי של הנאשם להתרן לנאים לחזור בו מהודיתו.

לדבריו יש ספק אם התחכבות המיחוסות מהוות איום. זאת לאור העובדה שלאורך כל התחכבות הנאשם חזר וכתב שבקונתו לפעול במסגרת החוק. כך גם מסר הנאשם בהודעתו במשטרה.

לדבריו, עמדתו של הנאשם מול שירות המבחן לפיה אינו לוקח אחריות על מעשיו מתישבת אף היא עם טענתו לחרפותו.

ב"כ הנאשם לא חלק על כך שכטב האישום והוקרא לנאים בטרם הכרעת הדיון וכי הנאשם הוודה במיחס לו, אך לדבריו הוודה לאחר שהסביר לו שהדברים המיחוסים לו מהווים איום, לדבריו הוא הוודה "הוואה רצינלית".

ב"כ הנאשם ציין כי לא יגרם נזק כתוצאה מביטול הרשותה, על אף חלוף הזמן, ויש ליתן לנאים את יומו.

ב"כ הנאשם לא התנגד לכך שלצורך קבלת החלטה בבקשתו זו יוצגו בפני בית המשפט המסרונים ששלח הנאשם למතלוננט וכן הודעתו במשטרה.

6. ב"כ המשימה התנגדה לכך שבית המשפט יתרן吝 לנאים לחזור בו מהודיתו.

לדבריה המסרונים ששלח מדברים بعد עצםם.

לדבריה בשיחה מול שירות המבחן הנאשם לא טען בפניהם כי כוונתו הייתה לפעול על פי החוק.

לדבריה חומר הראות מצביע על כך שביצעו העבירה המיחוסת לו.

ב"כ המשימה הגישה לעיון בית המשפט את המסרונים ששלח הנאשם למතלוננט ואת הוודעתו במשטרה.

דין

7. סעיף 153(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), תשמ"ב-1982 (להלן: "**ח'ס" פ'**) מאפשר לבית המשפט להתרן לנאים לחזור בו מהודיתו, מ"נימוקים מיוחדים":

(א) 153(א) הוודה הנאים בעובדה, אם בהודיה שכתב לפני המשפט ואם במהלך המשפט, רשאי הוא בכל שלב של המשפט לחזור בו מן ההודיה, כולה או מקצתה, אם הרשה זאת בית המשפט מנימוקים מיוחדים שיירשםו."

8. נשאלת השאלה, האם הנימוקים אשר הعلاה ב"כ הנאשם בטיעונו הינם "נימוקים מיוחדים" שצדיקו מתן

רשות לחזרה מהודיה?

9. כבוד השופט קדמי פרש בספרו על סדר הדין בפליליים, חלק שני, תשס"ג-2003 את המושג "ニמקים מיוחדים" בהקשר זה (בעמוד 997):

"ニמקים מיוחדים" למתן רשות לחזרה מהודיה כאמור, יהו, עקרונית, אולם נימוקים שמכוחם מסרב בית המשפט לקבל הودיה מלכתחילה, ובמיוחד אמרורים הדברים בהודיה שנעשתה מחמת "טעות" אם טעות בהבנת משמעותה של ההודיה, אם טעות לגבי תוכואותיה הלכה למעשה, ואם טעות בהצגתה (באופן שהשתמעה הودיה שונה מזו אליה נתכוון הנאשם)".

10. בפסקה נקבעו מספר קווים מוחדים בעניין זה. בכלל, ההשקפה המקובלת היא כי חרטת הנאשם אין בה כדי להוות נימוק מיוחד לעניין זה ולנאים יותר לחזור בו מהודיותו בנסיבות חריגות בלבד (ע"פ 5622/03 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פ"ד נח(4) 145, 152).

11. נסיבות עלות כדי חריגות, מקום בו נפל פגם בהודיה מבחינת רצונו החופשי של הנאשם, או מבחינת הבנת הנאשם את משמעותו המלאה של הودיותו, או אם ההודיה הושגה שלא כדי באופן המצדיק פסילתה (ע"פ 1958/98 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פ"ד נז(1) 577, 621).

12. השאלה האם ההודיה ניתנה בגין רצונו החופשי של הנאשם או לא תבחן על פי מכלול הנסיבות הנלוות להודיה, כאשר בין היתר תבחן השאלה האם הודית הנאשם נעשתה בגין לאומנותו הינה בחפותו (ע"פ 5622/03 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פ"ד נח(4) 153, 145; ראו גם בע"פ 3754/91 **מדינת ישראל נגד סמחאת**, פ"ד מה(5) 798).

13. עיתוי החזרה מן ההודיה מהו שיקול מכירע בבחינת בקשו של הנאשם לחזור בו מן ההודיה שמסר. (ע"פ 635/05 **דענא נ' מדינת ישראל**).

14. רשימת "הנימוקים המיוחדים" אינה רשימה סגורה וכל מקרה יבחן על פי נסיבותו.

מן הכלל אל הפרט

15. בהסכמה הצדדים העבירו לעינוי צילומי המסرونים ששלח הנאשם וכן הודיעתו במשטרה.

16. בצלומי המסرونים אמנים יש הודיעות שנשלחו שתוכנן מתישב עם עבירות האמורים: "ممחר את תראי גיהנום" "אני אהروس אותך" "ממחר יהיה לך גיהנום בבית" "ממחר את תהיה מסכנה" "אני אכנס בר עכשו", אך בין הודיעות אלו משולבות לאור כל הדרך הודיעות רבות לפיהן בכוונתו של הנאשם לפעול אך ורק בהתאם לחוק: "اعרב לך רק במסגרת החוק", "אני אלך בדרך החוק", "עד היום לא פניתי, היום אפנה", "ילדה שלי, יש הסדר של בית משפט", "החוק לצידי", "אני מחר אפנה לרשות", "אני אכנס בר עכשו, ברור דרך החוק", "הכל בדרך חוק", "מחר אני ברוחחה", "מחר אני אכנס ברך בדרך חוקית, ברור שומר חוק, לעולם לא בכוח", "אני הפעם אלחם"...

לאחר עיון במלול ההודעות, ולא רק באלו אשר פורטו בכתב האישום, אני סבורה כי יש מקום להתייר לנאשם להוכיח טענתו כי לא התכוון לאיים אלא לפעול בדרך חוקית, טענה אשר יש לה עיגן במסרונים שלוח.

מן הרואי היה שהמסרונים אשר צוטטו בכתב האישום ישקפו את אופיה המלא של התכתובות, ולא יציגו תמונה חילנית ומגמתית של הדברים.

התרשמתי כי הבקשה לחזור מההודהה אינה בבחינת אקט תכיסני, אלא מtower רצון כן ואמיתי של הנאשם להוכיח טענתו שהתכוון לפעול על פי חוק.

17. עם זאת, בכתב האישום, מייחסת לנאשם עבירות האמורים לא רק על בסיס התכתובות האמורות, אלא גם על בסיס שתי שיחות טלפון שנייה עם המתלוונת. בשיחה הראשונה אמר את הדברים הבאים: "מי שידבר לאשתי ככה אני מוריד אותו, אני אשראף אותו, אני עעשה לך גיהנום" בשיחה השנייה אמר את הדברים הבאים: "אני אשראף לך את הבית, את יודעת היום קורות הרבה תאונות, אני אראה לך מה זה" עוד צוין בכתב האישום כי במהלך השיחה השנייה הנאשם אמר למטלוננת שיש לו קשרים בעולם התחתון וזאת הכוונה להפיכה או להקניתה.

גם אם ביחס לשיחת הראשונה יכול ב"כ הנאשם לטען כי יש הפרשה ברוח התכתובות - קרי - "הכל על פי החוק," הרי שתיאת השיחת השנייה לא ניתן לפרש ברוח זו. "את יודעת היום קורות הרבה תאונות" לא ניתן לפרש כמו שמתכוון לפעול על פי החוק, וגם לא את דברי הנאשם למטלוננת כי יש לו קשרים בעולם התחתון.

יעיון בהודעתה הנאשם אשר הוגשה לעוני, מלמד כי הנאשם נחקר באזהרה, נתקשה גרסתו ביחס לתכתובות וביחס לשיחת הטלפון הראשונה, אך הוא לא נחקר דבר וחצי דבר ביחס לשיחת הטלפון השנייה, ולא נתקשה גרסתו לעניין זה.

כאמור, בדיון שהתקיים בפני ביום 18.6.24, גם שב"כ הנאשם ביקש להתייר לנאשם לחזור בו מהודאותו, לא נטען בפני שה הנאשם כופר בעצם אמירת הדברים אשר ייחסו לו בשיחת השנייה, ולפיכך, אם עצם אמירת הדברים אינה במחלוקת, ולאחר מכן סבורה כי לא ניתן ליחס לדברים שנאמרו בשיחת השנייה כוונה לפעול לפי החוק, אני סבורה שאין הצדקה להתייר לנאשם לחזור בו מהודאותו ביחס לעבירות האמורים המתבססת על אמירות אלו.

18. על כן, בשים לב למלול הנתונים, ועל מנת למנוע חשש לעיוות דין, אני נעררת לבקשת באופן חלקי ומתירה לנאשם לחזור בו מהודאותו בעבודות 1 - 3 לכתב האישום, אך לא ביחס לעובדה 4.

19. בשים לב כאמור, הרשות בעבירות האמורים ככל שמתיחסת לעובדה 4 תישאר על כנה.

ניתנה היום כ"ז تموز תשע"ח, 9 ביולי 2018 במעמד הצדדים.